

Motion till riksdagen 2008/09:Ju445

av **Carin Runeson och Peter Hultqvist (s)**

Sexuella övergrepp mot barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sexuella övergrepp mot barn.

Motivering

Många barn och ungdomar i Sverige utsätts varje år för sexuella övergrepp. Socialstyrelsens statistik visar att mellan en och två polisanmälningar per 1 000 barn under 15 år görs varje år angående misstänkta sexuella övergrepp.

Precis som när det gäller vuxna kvinnor sker merparten av övergreppen i hemmet av pappan, en släkting eller någon annan vuxen närstående. På senare år har det dessutom i allt högre grad uppmärksammats att sexuella övergrepp förekommer inom olika verksamheter för barn, såsom barnomsorg, familjehem och idrottsverksamhet.

För en adekvat handläggning av ett ärende, som rör sexuella övergrepp, krävs stor kunskap om vilka reaktionsmönster och symtom som barn i olika åldrar uppvisar såväl på kort som på lång sikt. Barnets berättelse är central i utredningen.

Socialtjänstens roll i det här sammanhanget är av största vikt. Men för att kunna göra en helhetsbedömning i ett ärende, som rör ett barn som far illa, och för att kunna ge barnet och familjen rätt stöd och hjälp är socialtjänsten beroende av ett gott samarbete och med andra myndigheter och instanser i samhället.

Socialtjänsten har också genom en sekretessbrytande regel möjlighet men ingen skyldighet att göra polisanmälan vid misstanke om sexuella övergrepp.

Varje år söker många kvinnor skydd och stöd på kvinnojourerna runt om i landet på grund av misstanke om att deras barn är utsatt för sexuella övergrepp av man eller sambo. Ibland har mannen dessutom misshandlat såväl

Fel! Okänt namn på

kvinnan som barnet. Dessa kvinnor ställs inför stor problematik och möts ibland av okunskap och misstroende.

I brottmålsprocessen betraktas sexuella övergrepp mot barn som den svåraste måltypen av alla, vilket visar sig inte minst genom att de flesta brottsutredningar om sexuella övergrepp mot barn läggs ned. Det går helt enkelt inte att bedöma om något övergrepp har skett, eller också går det inte att bevisa vad som skett.

När det gäller behandling av barn och unga, som utsatts för sexuella övergrepp, bedrivs den med många olika terapier som grund och med olika metoder. Forskningen visar entydigt att de barn som fått bearbeta upplevelserna i behandling generellt sett mår bättre än de barn som inte fått tillfälle till detta.

De barnahus som startats på vissa orter i landet är en av flera bra modeller för de barn som utsätts för sexuella övergrepp och för barn som upplever någon annan typ av våld. Minst ett barnahus behövs i varje län, där socialtjänsten, polismyndigheten, barnpsykiatrien med flera aktörer gemensamt arbetar för att ge bästa möjliga medicinska, psykologiska och sociala hjälp till de berörda barnen.

På grund av mörkertalen när det gäller de utsatta barnen, är det emellertid svårt att veta problematikens verkliga omfattning. Därför är det av största vikt att mer forskning på det här området prioriteras.

Det är också av vikt att regeringen på olika sätt uppmanar och stimulerar socialtjänsten och andra myndigheter till ett djupare samarbete för de sexuellt utsatta barnens bästa.

Stockholm den 6 oktober 2008

Carin Runeson (s)

Peter Hultqvist (s)